

KONCERT SLOVENSKEGA OKTETA

Zahvaljujoč Društvu Slovencev "Sava", je beograjsko glasbeno občinstvo imelo izjemno priložnost uživati v koncertu Slovenskega okteta. Oktet je nastopal 29. novembra 2003 v izredno akustičnem okolju Atrija Narodnega muzeja. Nastop tega ansambla visokega mednarodnega ugleda je bil pričakovan s posebno radovednostjo, ker je šlo za prvo predstavitev pred beograjskim občinstvom, v novi sestavi, v kateri Oktet deluje od leta 1996. Čeprav je od zadnjega gostovanja v Beogradu preteklo približno dvajset let, je tisti umetniški večer ostal v živem spominu in izročilu, ime Slovenskega okteta pa je zapomnjeno kot zaznamovalec pojma najvišjih standardov vokalnega izvajanja občudovanja vredne tehnične umetnosti, redke lepote in uglašenosti glasov, kakor tudi večje odbire programa in stilske čistoče v izvajanju del različnih obdobij. Oktet v novi sestavi - prva tenorja Andrej Ropas in Vladimir Čadež, druga tenorja Janez Triler i Rajko Meserko, baritona Jože Vidic i Primož Dekleva ter basova Matej Voje in Janko Volčanšek - je na tem koncertu pokazal, da popolnoma upravičeno nadaljuje pomembno tradicijo, tako z doslednostjo repertoarja, kakor tudi z visoko kulturo petja.

Slovenski oktet je bil ustanovljen davnega leta 1951, na pobudo Slovenske izseljenske matice in prvoten namen ansambla je bil negovati slovensko ljudsko pesem in tako nadaljevati bogato domačo tradicijo fantovskega petja, ki s svojimi koreninami sega v drugo polovico 19. stoletja. Kmalu potem se je repertoarski krog razširil tudi na obdelave ljudskih pesmi drugih narodov, izvajanje del sodobnih slovenskih skladateljev, kakor tudi skladb romantikov. Resnost v izbiri progama, skrbnost in pripravnost v osmišljanju dramaturgije nastopa, kakor tudi studioznost priprave vsake točke - to so kvalitete, ki ta ansambel ločijo od veliko podobnih. Njihov nastop ni obrnjen k estradni prikupnosti in zunanjim učinkom. Znanje je dano v funkcijo visokih umetniških ciljev. Repertoar, ki so ga peli - Gallus, Gounod, Čajkovski, Schubert, Sibelijus, Prelovec, Simoniti, Ravnik, Kernjak, Vremšak, Krek, Žarov, Rijavec, Alfven, Müller - je izbran tako, da predstavi tudi posamezne kvalitete glasov članov ansambla, ampak predvsem poudarja idejo skupnega petja, visoke umetnosti v uresničevanju harmonije barv in izrazov, zlitosti zvoka in prefinjenega dinamičnega niansiranja. Popolnoma upravičeno, enakopravno z imeni samih izvajalcev je treba poudariti tudi pomen dejavnosti njihovega umetniškega vodje, dirigenta in muzikologa dr Mirka Cudermana. Tehnična podoba nastopa Slovenskega okteta je fascinantna in priteguje s svojo dognanostjo, ki je očitno dosežena z veliko delovno disciplino. Publika je to znala ceniti in nagraditi s svojim aplavzom, toda tudi prepoznati moč njihove ljubezni i vdanosti umetniškemu petju, ki pelje k najbolj čistem umetniškem doživetju, občutku neponovljivosti vsakega trenutka interpretacije. Ustvarjena harmonija ima moč, da oplemeni i daruje resni užitek. Ljudske pesmi ob večji obdelavi sodobnih avtorjev so ohranile svojo izvorno lepoto in prepoznavnost. Za veliko beograjskih poslušalcev je to bil globoko preživljen trenutek spominov na korenine, toda tudi za tiste, ki izvornih pesmi ne poznajo, razburljivo srečanje z bogastvom folkorne tradicije. Zaradi tega bo tudi novo srečanje s Slovenskim oktetom pričakovano z velikim zanimanjem in z željo da ga ne bo treba čakati novih dvajset let.

Sonja Marinković (prevod Branko Zorko)